
Supremo Tribunal de la Signatura Apostólica. Sentencia sobre la expulsión de una religiosa, de 26 de enero de 2008

Prot. n. 37352/05 CA

N

Dimissionis

(Soror X – Congregatio pro Institutis
vitae consecratae et Societatibus vitae
apostolicae)

DECRETUM DEFINITIVUM

IN NOMINE DOMINI. AMEN

BENEDICTO PP. XVI feliciter regnante, Pontificatus sui anno III, die 14 novembris 2007, Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, videntibus Em.mis ac Rev.mis D.nis Augustino Card. Vallini, *Praefectus*, et Ioanne Ludovico Card. Tauran, Exc.misque ac Rev.mis D.nis Aloisio Martínez Sistach, Henrico Mussinghoff et Xaverio Echevarría Rodríguez, *Ponente*, intervenientibus Cl.mo Carolo Gullo, utpote Rev.dae Recurrentis Patrono, Cl.ma Martha Wegan, utpote Congregationis pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae necnon Congregationis Y Patrona, atque Rev.mo P.

Traducción del Prof. Jordi Bosch Carrera.

Francisco Daneels, O. Praem., Promotore Iustitiae, in causa, de qua supra, hoc definitivum tulit decretum.

I. FACTI SPECIES

1. Rev.da Soror X, nata die 31 octobris 1947, in Instituto v.d. "Congregazione Y", quae sunt Z, die 21 septembris 1972 vota perpetua emisit. Cum ipsa autem domum sibi assignatam non peteret, re in Consilio disceptata atque diebus 18 (21) decembris 2001 et 14 (21) ianuarii 2002 frustra datis monitionibus canonicis, Rev.ma Superiorissa generalis una cum Consilio die 2 martii eiusdem anni decisionem tulit pro eius dimissione. Decretum dimissionis, a Rev.ma Antistita generali die 13 martii 2002 latum, dein a Congregatione pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae die 10 maii 2002 confirmatum est, atvero Sorori sine eiusdem parte motiva notificatum.

Eadem autem Congregatio die 22 octobris 2002 recursum hierarchicum a Sorore interpositum reiecit.

Recurrit tunc Rev.da Soror, die 21 novembris eiusdem anni, ad H.S.T. (prot. n. 33550-A/02 CA), quod, re rite discussa, in Congressu diei 17 decembris 2003 recursum ad disceptationem admisit.

Concordato vero dubio, Congregatio pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae die 2 februarii 2004 decretum diei 22 octobris 2002 revocavit, quam ob rem H.S.T. die 31 martii 2004 decrevit recursum cessavisse propter praesuppositi carentiam.

2. Decreto dimissionis tandem aliquando die 10 februarii 2004 integre notificato, Rev.da Soror X die 18 eiusdem mensis et anni denuo recurrit ad Congregationem pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae, quae die 30 novembris 2004 recursum hierarchicum reiecit. Rev.da Soror tunc die 16 decembris eiusdem anni coram Congregatione interposuit “appello avverso la pronunzia de quo per i motivi in fatto e diritto che saranno precisati dal mio legale in sede di prosecuzione del medesimo”. Nulla prosecutione facta, Congregatio pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae decreto diei 21 maii 2005 confirmavit decretum diei 30 novembris 2004.

Rev.da Soror tandem die 6 iunii 2005 novum recursum ad H.S.T. interposuit (prot. n. 37352/05 CA). Receptis memorialibus pro utraque parte in causa, atque exarato voto pro rei veritate a Rev.mo Promotore Iustitiae, cui Cl.mi partium Patroni responderunt, Em.mus H.S.T. Praefectus, in Congressu die 22 iunii 2006 habito, decrevit recursum non esse admittendum ad disceptationem coram Em.mis et Exc.mis H.S.T. Iudicibus, utpote manifeste quolibet carentem fundamento.

3. Quo decreto die 3 iulii 2006 recepto, Cl.mus Rev.dae Sororis Patronus die 11 iulii 2006 recursum proposuit “ad Plenariam, pro motivationibus expositis in... Memoriali et non acceptis”, sed ipsa Rev.da Recurrens litteris diei 14 septembris 2006, “atteso che il contenzioso è stato superato”, declaravit se recursui renuntiare atque postulavit ut,

renuntiatione rite admissa, causa in archivo reponeretur. Quam petitionem eius Cl.mus Patronus die 21 septembris 2006 iteravit, eo quod “attenta reconciliatione inter partes habita, recurrens proprio recursui ad Plenariam renunciat et Mater Generalis decretum dimissionis revocat”. Congregatio autem pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae, ad rem interpellata, epistola diei 11 octobris 2006 respondit se retinere “necessario completare l’iter della dimissione”.

Litteris vero eiusdem diei Rev.ma Superiorissa generalis H.S.T. certius fecit se, de consensu consilii, disposuisse Rev.dae Recurrentis “riammissione all’Istituto”. Eum in finem ut res melius intellexeretur, H.S.T. dein die 20 novembris 2006 Rev.mam Antistitam generalem iussit exemplar authenticum exhibere omnium actorum illam readmissionem respicientium et insuper a praefata Congregatione petiit ut, attentis novis factis, denuo mentem suam pandere vellet. Praesertim absentiae causa, Rev.ma Superiorissa generalis solummodo die 22 martii 2007 tandem aliquando exquisita acta et documenta obtulit.

4. Re sedulo perpensa, Exc.mus H.S.T. Secretarius tunc die 13 aprilis 2007 decrevit: “Cl.mi Partium Patroni intra terminum viginti dierum ab hoc decreto recepto, inspectis actis ad rem pertinentibus, scribant super quaestione utrum in casu habeatur lis finita, necne; dein Rev.mus Promotor Iustitiae votum pro rei veritate promat, cui Cl.mi Patroni intra terminum decem

dierum, si velint, respondere poterunt; Rev.mo Promotore Iustitiae ultimo audito, res tandem tamquam quaestio praeliminaris deferatur ad Em.mos et Exc.mos H.S.T. Iudices, quorum tantum subordinate erit de recursu adversus decretum reiectionis in Congressu diei 22 iunii 2006 latum videre”.

Exhibitis a Cl.mis Patronis memorialibus, respective die 25 aprilis 2007 pro Congregatione et die 2 maii 2007 pro Recurrente, pervenit tandem aliquando responsio Congregationis die 20 novembris 2006 et iterum die 14 martii 2007 petita. Qua responsione cum Cl.mis Patronis communicata, eis concessum est ut intra decem dies, si vellent, memoriale complerent. Cl.ma Patrona Congregationis die 8 maii 2007 respondit se memoriali nihil addendum habere, dum Cl.mus Rev.dae Recurrentis Patronus siluit.

Rebus sic stantibus, Rev.mus Promotor Iustitiae die 9 iunii 2007 votum super solam quaestionem praeliminarem litis finitae prompsit, cui Cl.ma Congregationis Patrona die 13 iunii 2007 respondit in casu non haberi litem finitam, dum Cl.mus Recurrentis Patronus non respondit. Idem Rev.mus Promotor Iustitiae tandem die 31 iulii 2007 votum definitivum pro rei veritate exhibuit.

5. Rebus sic stantibus, hisce dubiis respondendum est:

a) An in casu habeatur lis finita, et quatenus negative,

b) An reformandum sit decretum in Congressu diei 22 iunii 2006 latum, quo recursus ad disceptationem non admittebatur.

**II. AD DUBIUM
PRAELIMINARE:
An in casu habeatur
lis finita**

6 (*In iure*). Quaestio iuris in casu est utrum auctoritas inferior revocare valeat, necne, actum administrativum singularem a se latum et a Dicasterio competenti probatum sine eiusdem consensu (saltem tacito) et a fortiori eiusdem consensu expresse denegato, adeo ut lis coram H.S.T. pendens habeatur finita.

Firmum, utique, apparet in iurisprudencia H.S.T. principium generale iuxta quod, revocato ab auctoritate ecclesiastica actu administrativo impugnato, lis habetur finita (cfr. v.g. Decr. def. *coram* Agustoni diei 28 februarii 1998: prot. n. 26608/95 CA; Decr. def. *coram* Mussinghoff diei 15 decembris 2001: prot. n. 29828/99 CA). Illud vero principium, utpote generale, non determinat quaenam sit competens auctoritas ecclesiastica in casu. Non agebatur, ceterum, in praefatis Decretis definitivis de casibus in quibus Dicasterium sese revocationi actus impugnati ex parte auctoritatis inferioris opposuerat.

In causis autem, in quibus ad normam art. 123 § 1 Const. Apost. *Pastor bonus*, legitimitas actus administrativi singularis a Dicasterio Curiae Romanae probati coram H.S.T. impugnatur,

obiectum litis directum est decisio qua ipsum Dicasterium recursum reiecit, obiectum vero tantum indirectum actus administrativus singularis auctoritatis inferioris. Decisio Dicasterii in casu non est simplex recognitio actus auctoritatis inferioris, sed actus Dicasterii, quo id manus super casum apponit. Quam ob rem tenendum est auctoritatem inferiorem actum a Dicasterio probatum contra eius voluntatem revocare non posse.

7. In casu dimissionis sodalis instituti religiosi iuris pontificii ex parte competentis Congregationis pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae duplex haberi potest interventus. Alter autem ab altero differt, ratione tam eius naturae quam ponderis, quo gaudet.

Recitat can. 699: “Supremus Moderator cum suo consilio, quod ad validitatem saltem quattuor membris constare debet, collegialiter procedat ad probationes, argumenta et defensiones accurate perpendenda, et si per secretam suffragationem id decisum fuerit, decretum dimissionis ferat, expressis ad validitatem saltem summarie motivis in iure et in facto”. “Decretum vero dimissionis vim non habet, nisi a Sancta Sede confirmatum fuerit” (can. 700). Id dein sodali notificandum est, sed, “ut valeat, indicare debet ius, quo dimissus gaudet, recurrendi intra decem dies a recepta notificatione ad auctoritatem competentem” (can. 700). Huiusmodi vero recursus in suspensivo fieri nequit immediate ad H.S.T., sed exhibendus est eidem Congregationi, quae decretum dimissionis iam confirmavit (cfr.

Interpr. auth. d. 21 martii 1986: AAS 78 [1986] 1323), quaeque ideo huiusmodi in casu bis intervenit.

Prior Congregationis interventus indolem habet recognitionis actus a Supremo Moderatore cum suo consilio lati, dum posterior seu Congregationis decisio de recursu eidem proposito, indolem maioris intensitatis habet, adeo ut dicendum sit idem Dicasterium saltem per posteriorem interventum manum apposuisse super casum. Obiectum, ceterum, recursus successivi coram H.S.T. est decisio ipsius Congregationis de recursu eidem proposito.

8. (*In factu*). Ante omnia prae oculis habendus est modus prorsus confusus Rev.mae Superiorissae generalis agendi in casu:

a) Pendente recursu hierarchico Rev.dae Sororis X ante Congregationem, haec die 26 octobris 2004 a nova Rev.ma Superiorissa generali petiit ut “con il Suo Consiglio, informi questo Dicastero se decide di mantenere la linea precedentemente adottata o se giudica opportuno intraprendere qualche azione pastorale nei confronti delle suddette religiose [inter quas Soror X]. È sempre auspicabile, infatti, promuovere ogni sforzo per offrire la possibilità di correzione. Poiché il Dicastero è obbligato a trattare la questione nei limiti di tempo stabiliti dalla legge, già peraltro prorogati, La preghiamo di dare risposta entro due settimane dalla ricezione della presente”. Rev.ma Superiorissa generalis tunc statim Rev.dam Sororem

ad colloquium invitavit, sed ob eius tergiversationem id denique tantum in diem 13 decembris 2004 statutum est. Cum autem Rev.ma Superiorissa generalis intra terminum statutum haud respondisset Congregationi, haec paulo antea, die 30 novembris 2004, Rev.dae Sororis recursum contra dimissionem reiecerat.

b) Eadem Rev.ma Superiorissa generalis dein die 19 iulii 2005 mandatum contulit Cl.mae Patronae Congregationis ut coram H.S.T. etiam Institutum defenderet, evidenter tamquam partem resistentem una cum Congregatione, id est ad sustinendam legitimitatem dimissionis.

c) Nulla vero notitia sive Cl.mae Patronae sive Congregationi sive huic Signaturae Apostolicae data, Rev.ma Superiorissa generalis, cum suo consilio, a mense februario 2006 denuo pastorem casus solutionem quaerere incepit.

d) H.S.T. in Congressu diei 22 iunii 2006 decrevit recursum non esse admitendum ad disceptationem. Integrum decretum Cl.mo Rev.dae Sororis Patrono die 3 iulii 2006 notificatum est, qui die 11 iulii 2006 recursum exhibuit ad Collegium H.S.T. Iudicum, qua de re Rev.ma Superiorissa generalis certior facta est. Interim vero, epistola diei 3 iulii 2006 Rev.da Soror, post colloquium cum ipsa die 27 iunii 2006 Romae habitum, desiderium manendi in Instituto manifestaverat Rev.mae Antistitae generali, quae die 6 septembris 2006 consilio suo proposuit quaestionem circa “[i]l ritiro del Decreto di dimissione con il fine di sospendere la causa finora sostenuta”. Ad rem consilium unanime deliberavit: “[i]l ritiro del

Decreto di dimissione emesso il 13 marzo 2002 con il fine di sospendere la causa presso la Congregazione”, atque statuit ut de re certiores fierent Congregatio, Signatura Apostolica et Patroni. Sua ex parte, Rev.da Soror revocare debuit recursum ad Collegium H.S.T., id quod ipsa dein die 14 septembris fecit, “attenta reconciliatione inter partes habita”.

e) Die 8 septembris 2006 Rev.ma Antistita generalis revocavit decretum dimissionis (“Con l’autorità che mi viene da Dio... ritiro il decreto di dimissione dalla Congregazione”), nulla mentione facta de clausula “con il fine di sospendere la causa finora sostenuta”, sed dein die 11 octobris 2006 rem in “Decreto Istanza di Sospensione” explicavit uti “riammissione, a tutti gli effetti di legge, di Suor X, nell’Istituto senza farle ripetere il noviziato, pur non essendo mai uscita canonicamente dalla Congregazione, ma di obbligarla a un periodo di prova di un anno...; ultimato questo periodo si provvederà ad emettere la revoca del decreto di dimissione”. Eadem die Rev.ma Superiorissa generalis cum H.S.T. comunicavit “che il governo generale dell’Istituto ha intrapreso un’azione pastorale... nella ricerca di una riconciliazione definitiva... In qualità di Superiora generale, con il consenso del suo Consiglio, ha disposto la riammissione all’Istituto”, nullis vero documentis tunc ad rem exhibitis.

9. Uti patet, tota quaestio vertitur circa sensum et vim revocationis dimissionis, de qua in litteris Rev.mae Supe-

riorissae generalis diei 8 septembris 2006. Videamus in primis quid de re sentiant Congregatio et Cl.mi Patroni.

a) Congregatio pro Institutis vitae consecratae et Societatibus vitae apostolicae, quae iuxta epistolam Exc.mi eius Secretarii diei 3 maii 2007 suas rationes motivas expressit in s.d. “Nota d’Ufficio” diei 26 februarii 2007, tenet quod: “Il Dicastero si è pronunciato non solo con la conferma del decreto di dimissione ma anche con il rigetto della *remonstratio*, quindi con un Decreto sostanziale, pertanto la revoca non può essere fatta dalla Superiora Generale. Il motivo è evidente, il ricorso alla Segnatura non è diretto contro il Decreto della Generale, ma contro quello di rigetto del ricorso da parte del Dicastero. Pertanto la revoca della Generale senza il previo assenso del Dicastero, non soltanto è una mancanza di riguardo verso quell’organo della Santa Sede, ma non produce alcun effetto... Si deve pertanto considerare inefficace il Decreto della Superiora Generale, non idoneo cioè a mutare i termini della controversia...”. Secus, enim, haberetur “situazione in cui la dimissione della Religiosa resta esclusivamente nelle mani della Superiora Generale senza alcun controllo della Congregazione della vita consacrata e della Segnatura. Cosa del tutto assurda e contro la *mens* del Codice che ha disposto una serie di controlli per un atto tanto importante”. Quod ultimum argumentum fortasse modo nimis apodictico formulatum est, nam manet factum quod dimissio ab Instituto efficaciam obtinere nequit sine interventu Congregationis et in casu recursus contentiosi administrativi huius quoque Signaturae Apostolicae. Ut cumque perplexitatem gignit factum

quod, recursu hierarchico a Congregatione reiecto et causa coram H.S.T. pendente, immo recursu etiam coram H.S.T. in Congressu reiecto, Superiorissa generalis agere posset quasi decisiones Congregationis et H.S.T. nullius essent valoris.

b) Cl.ma Congregationis Patrona, ad quaestionem hic tractandam quod attinet, in memoriali diei 25 aprilis 2007 censet revocationem dimissionis ex parte Rev.mae Superiorissae generalis “omissa mente consilii sui et absque consensu Congregationis” invalidam tenendam esse ideoque non haberi litem finitam.

c) Cl.mus Patronus partis recurrentis, in memoriali diei 2 maii 2007, attento quod impugnatus actus dimissionis, de quo in casu, est actus complexus, ita opinionem contrariam propugnat: “Dicasterium est pars in nostra causa tantummodo quia actum Superiorissae generalis Instituti ‘confirmavit’; sed, quid adhuc confirmat, si decretum dimissionis revocatum est? Si decretum dimissionis revocatum est a Superiore Instituti (et hoc fieri potest: can. 1739), cessat materia super qua exercetur potestas confirmandi, actus complexus amplius non existit; non praevidetur (certo non est noster casus) dimissio a solo Dicasterio lata, saltem quia deest interesse directum (et enim Dicasterio, ut plurimum, recog[nos]ci posset interesse indirectum, i.e. ad bonam functionem publicae administrationis)”.

Ad rem vero haec statim animadvertenda sunt: a) in casu non agitur de dimissione a Dicasterio tantum confirmata ad normam can. 700, verum etiam per reiectionem recursus hierarchici post sedulum examen ab eodem probata; b) non sustinetur assertio iuxta quam Superior Instituti vi can. 1739 revocare potest suam decisionem, nam can. 1739 non agit de eo, sed de superiore Auctoritate, quae videt de recursu hierarchico, id est in casu de Dicasterio; c) non intellegitur quomodo actus complexus Instituti et Dicasterii ab uno Instituto, etiam Dicasterio sese opponente, revocari possit; d) una vice quod agitur de actu complexo Instituti et Dicasterii, cuius est ea omnia absolvere, quae ad normam iuris ad Sanctam Sedem pertinent de sodalium Institutorum vitae consecratae dimissione (cfr. art. 108 § 1 Const. Ap. *Pastor bonus*), idem Dicasterium iam interesse directum in re habet, quia revocatio dimissionis eius interventum in re directe tangit.

10. Forsitan quis dicat in casu intentionem fuisse ut Rev.da Soror recursum ad Collegium H.S.T. renuntiaret, adeo ut eius dimissio fieret efficax, ea tamen mente ut Soror dimissa ad vitam in Instituto denuo incipiendam admitteretur. Can. 643 § 1 enim non excludit ut sodalis dimissus ad novitiatum admitti potest, immo sodalis legitime egressus admitti potest sine onere rependi novitiatum, congrua vero probatione professioni praevia imposita (cfr. can. 699). Quae si ita essent, utique haberetur lis finita coram H.S.T. Haec autem hypothesis sustineri non potest, quia Rev.da Soror probabilius illam re-

nuntiationem exhibuit eo quod, attentis litteris Rev.mae Superiorissae generalis diei 8 septembris 2006, censebat non amplius adfuisse rationem ad dimissionem ulterius impugnandam. Oppositio, ceterum, Congregationis contra admissionem renuntiationis ex parte H.S.T. tantum intellegitur eo quod Congregatio tenebat in casu agi de renuntiatione recursui oblata ob (assertam) revocatam dimissionem potius quam ob ipsam dimissionem tandem aliquando acceptam.

11. Dimissionis autem revocatio, de qua in litteris Rev.mae Superiorissae generalis diei 8 septembris 2006, difficilis est interpretationis.

a) Die enim 6 septembris 2006 ab ea cum suo consilio decisio unanimis lata erat revocandi decretum dimissionis “con il fine di *sospendere* la causa finora sostenuta” (emphasis addita), dum Rev.da Soror ex parte sua recursui ad H.S.T. Iudicum Collegium renuntiare debebat et de decisione consilii Congregatio, Signatura Apostolica et Patroni certiores faciendi erant.

b) Die 8 septembris 2006 Rev.ma Antistita generalis decretum dimissionis simpliciter revocavit, nulla mentione facta de illa clausula “con il fine di *sospendere* la causa”, non obstante facto quod dimissio ab ipsa cum suo consilio per proceduram collegialem decisa fuisset, ideoque tantum ad mentem illius clausulae revocari potuisse videtur.

c) Ipsa dein decreto diei 11 octobris 2006 rem in “Decreto Istanza di Sospensione” explicavit uti “riammissione, a tutti gli effetti di legge, di Suor X, nell’Istituto senza farle ripetere il noviziato, pur non essendo mai uscita canonicamente dalla Congregazione, ma di obbligarla a un periodo di prova di un anno...; ultimato questo periodo *si provvederà ad emettere la revoca del decreto di dimissione*” (emphasis addita).

Censet Rev.mus Promotor Iustitiae dimissionis *revocationem* diei 8 septembris 2006 itaque de facto intellegendam esse uti *suspensionem* dimissionis perdurante periodo probationis, nam solummodo anno probationis bene peracto revocatio dimissionis fieret definitiva, ideoque in casu consequenter non haberi litem finitam.

12. Quidquid est, Rev.ma Superiorissa generalis decretum dimissionis revocare non potuit. Non sustinentur enim, uti supra iam satis animadversum est, argumenta a Cl.mo Rev.dae Sororis Patrono proposita ad propugnandam litem finitam ob revocatam dimissionem in casu, dum argumentis a Congregatione eiusque Cl.ma Patrona adductis quoad substantiam adhaerendum est. Sancta Sedes manus super casum apposuit, adeo ut Superiorissa generalis contra Congregationem Rev.dae Sororis dimissionem revocari non amplius valuerit.

13. Concludendum est in casu haudquaquam haberi litem finitam ideoque dubio praeliminari negative respondendum esse.

Bene autem notandum est non agi in casu coram H.S.T. de quaestione utrum, necne, Rev.da Soror, si et quatenus dimissa, deinde readmitti possit in Institutum, cum hac de re non habeatur decisio Congregationis coram H.S.T. impugnata.

III. AD DUBIUM PRINCIPALE:

**An reformandum sit decretum in
Congressu diei 22 iunii 2006 latum,
quo recursus ad disceptationem
non admittebatur**

14. Cl.mus Rev.dae Recurrentis Patronus adversus illud decretum recursus proposuit “ad Plenariam, pro motivationibus expositis in... Memoriali et non acceptis” (cfr. memorialia Cl.mi Gullo ante Congressum), quin ullum novum argumentum propositum sit.

Iamvero, H.S.T. per impugnatum Congressus decretum illis argumentis ante Congressum allatis iam satis respondit, quam ob rem simpliciter remittitur ad rationes motivas in eodem expositas.

Censemus igitur illud Congressus decretum haudquaquam reformandum esse.

IV. CONCLUSIO

15. Omnibus sive in iure sive in facto aequae rimatis, infrascripti Patres pro Tribunali sedentes ac solum Deum praee oculis habentes, dubio proposito respondendum esse decreverunt atque respondent:

NEGATIVE *ad primum*, seu in casu non haberi litem finitam;

NEGATIVE *ad secundum*, seu decretum Congressus, die 22 iunii 2006 latum, in casu reformandum non esse.

Solvatur Cl.mo Rev.dae Recurrentis Patrono congruum honorarium ex cautione ab Instituto Y in arca H.S.T. deposita; reliqua pars cautionis retineatur pro expensis processualibus. Pars vero resistens suae Cl.mae Patronae congruum solvat honorarium.

Ita pronuntiamus ac statuimus, mandantes iis quorum interest, ut hanc Nostram definitivam sententiam executioni tradant, ad omnes iuris effectus.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 14 novembris 2007.

(Signati)

Augustinus Card. VALLINI, *Praefectus*
Ioannes Ludovicus Card. TAURAN
+ Aloisius MARTÍNEZ SISTACH
+ Henricus MUSSINGHOFF
+ Xaverius ECHEVARRÍA RODRÍGUEZ,

Ponens

Notificetur.

Die 26 ianuarii 2008.

+ Velasius DE PAOLIS, C.S., *Secretarius*
Paulus MALECHA, *vices Praepositi*
Cancellariae gerens